

W. Gadsby en zijn vrouw gedoopt, en in zijn preken over de Doop

W. (William) Gadsby gedoopt

overgenomen uit William Gadsby

Gadsby werd als kind gedoopt in de St. Nicholas kerk van Nuneaton. In het ledenboek werd het volgende met een foute naam geregistreerd: William, zoon van John Gadgby, werd gedoopt op de zeventiende januari van het jaar 1773.

Gedurende enige tijd, toen hij de school die bij de kerk hoorde verlaten had, woonde hij samen met zijn ouders de diensten bij in de kapel van de Independenten. Het was gedurende het jaar 1790 dat William Gadsby geloofde dat de Heere voor het eerst een werk van genade in zijn hart begon, net na zijn zeventiende verjaardag. Toen hij tussen de achttien en negentien jaar was, begon hij de diensten bij te wonen in de kapel van de Independenten in het nabijgelegen Bedworth. Maar rond het jaar 1793 bezocht William steeds vaker de op acht mijl afstand gelegen baptistenkapel te Coventry. De oude John Butterworth was daar al veertig jaar predikant en werd geassisteerd door James Aston. Net voor zijn eenentwintigste verjaardag sloot hij zich aan bij deze gemeente aan de Cow Lane. Omdat de oude predikant niet meer in staat was om te dopen, werd hij gedoopt door Aston op 21 december 1793, samen met 21 anderen. Bij die gelegenheid zei James Aston enige goede dingen over hem, en bijna profetisch voegde hij eraan toe dat hij iets zag in de jonge man, ‘ook al was hij ongeletterd en lomp, dat er op scheen te wijzen dat hij eens zeer nuttig zou zijn voor Gods dierbare familie.’

William Gadsby was in zijn leven ijverig in de dingen van God en nam daarin ook wel de leiding. Ook op jonge leeftijd was dit zichtbaar. Hij was bijvoorbeeld actief bij een merkwaardige doopdienst dichtbij Hinckley. Al lag Hinckley over de grens van het graafschap in Leicestershire, toch is het slechts vijf mijl verwijderd van Attleborough. Tegen het eind van 1794 stelde men voor om hier een gemeente op te richten van de Bijzondere Baptisten. Een aantal personen waren geestelijk tot licht gekomen en ze waren niet tevreden over de preken waarnaar ze geluisterd hadden. Achttien van hen wilden graag gedoopt worden en zich daarna tot een gemeente vormen. Voor deze gelegenheid stelden de Algemene Baptisten hun kapel ter beschikking, maar het doopbassin en de put waaruit ze gevuld werd, waren in de open lucht op de begraafplaats achter de kapel.

Toen de dag was aangebroken, bemerkte men dat gedurende de nacht zowel de doopbassin als de put met vuil gevuld waren met de bedoeling om de plechtigheid tegen te houden. Niet uit het veldgeslagen, maakten de vrienden echter het bassin schoon en bewapend met emmers vulden ze deze uit pompen uit de buurt. Zo werd de dienst niet verhinderd en tien mannen en tien vrouwen werden gedoopt door James Aston uit Coventry. Onder hen bevond zich Elizabeth Marvin, met wie William later zou trouwen. De pas gevormde gemeente kwam voor de godsdienstoefeningen bij elkaar in een schuurtje in de Comp's Yard Street.

Spoedig daarna werd er weer een doopdienst gehouden die deze keer geleid werd door een predikant uit Londen, Garratt genaamd. Elizabeth moest toen wel een zeer actieve jongeman opmerken die tot zijn knieën in het water stond om de predikant te assisteren. Blijkbaar was het liefde op het eerste gezicht, want ze voelde aan dat dit de jongeman was met wie ze graag zou willen trouwen.

William was zeer bevriend geweest met een meisje, maar hij ging zich zorgen maken over hun vriendschap, omdat hij dingen in haar begon op te merken die hij niet kon goedkeuren. Hij voelde dat hij de vriendschap moest verbreken, maar hij kampte met de vraag hoe hij op een fatsoenlijke manier aan de omgang een eind kon maken, daar deze al zo lang had geduurd. Toen hij naar de gebedsdienst ging, smeekte hij de Heere tussenbeide te komen en de vriendschap voor hem te beëindigen. Toen hij terugkeerde van de gebedsdienst kwam hij te juist tegen. Ze zei dat ze de vriendschap wilde beëindigen en ze huwde spoedig daarna met iemand anders. Niet lang daarna begon zijn vriendschap met Elizabeth Marvin en op 16 mei 1796 traden ze in het huwelijk.

William Gadsby in zijn preken over de Doop

overgenomen uit William Gadsby

Voordat William Gadsby aan de gemeente te Manchester verbonden werd was hij in 1803 vier weken in Manchester. Het was tijdens dit verblijf dat hij voor de eerste keer in Liverpool preekte in de kapel in de Lime Street, waar James Lister voorganger was. Een godvrezende man die om gezondheidsredenen Liverpool bezocht, was in de kapel. ‘Voor hij tien minuten gesproken had, zag ik meer schoonheid en heerlijkheid in Christus en Zijn zaligheid dan ik ooit gezien had. Mijn beker stroomde over van vreugde. Ik zag dat deze luisterrijke Christus en Zijn martelaarswerk de mijne waren, en dat ik de Zijne was, en dit was al de begeerte van mijn ziel. Na de dienst informeerde ik gretig wie hij was en waar hij vandaan kwam. Ze vertelden me dat zijn naam Gadsby was en dat hij uit Hinckley kwam. Ik hoorde hem ’s avonds weer uit: ‘En Ik zal de blinden leiden door de weg, die zij niet geweten hebben, Ik zal hen doen treden door de paden, die zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken en het kromme lot recht; deze dingen zal Ik hun doen en Ik zal hen niet verlaten’ (Jes. 42:16). Hij sprak over de verschillende paden, waarop de Heere Zijn volk leidt en daaronder waren de inzettingen van de Doop en het Avondmaal. Tot op die tijd was ik lid geweest van een gemeente van de Independenten, en een voorstander van de kinderdoop door besprenging. Maar Gadsby toonde zo duidelijk uit de Schrift aan dat de gelovigen de enige gepaste personen waren om gedoopt te worden, en dat de doop alleen diende te geschieden door onderdompeling, dat al mijn kinderdoopprincipes overboord gezet werden, zodat ik geen rust had voordat ik gedoopt was.’

Tijdens zijn ambtsbediening in Manchester was de gemeente een besloten avondmaalsgemeente. Aan het Avondmaal mochten alleen diegenen deelnemen die gedoopt waren door onderdompeling en zich als lid aangesloten hadden, al werden bezoekers van geestverwante gemeenten welkom geheten. William Gadsby hield er uitgesproken ideeën op na wat betreft een strikte avondmaalsbediening.

‘Met een godvrezende waakzaamheid bezag hij vooral die personen die, ondanks dat zij eens beleden hadden door de Geest geleid te zijn tot het inzicht dat alleen gelovigen de gepaste voorwerpen zijn voor de Doop en dat onderdompeling de enige schriftuurlijke wijze van doopsbediening is, toch later vervielen tot een gemengde avondmaalsviering. Bij het verdedigen van deze standpunten werd hij op de meest verheven wijze geleid om het lijden van de

Verlosser, Zijn dood en begrafenis en opstanding uiteen te zetten en te bewijzen uit het Woord van God dat de Doop was ingesteld als een zinnebeeld ervan en om de dood van de zondaar aan de zonde en de opstanding tot nieuwigheid des levens door de dood en opstanding van de Verlosser uit te beelden. Gadsby beschouwde de Doop niet als onmisbaar voor de zaligheid, al beschouwde hij haar wel als onmisbaar voor het geloof. Gadsby zei dikwijls dat al had hij honderden personen gedoopt, zowel mannen als vrouwen, die in verschillende gezondheidstoestanden verkeerden, hij nooit gehoord had dat er iemand nadeel daarbij had ondervonden.'

Een aantekening in het kerkboek van 1810 geeft aan dat er 135 leden waren. Natuurlijk had de Heere hem wel geleerd dat hij nooit moest verwachten dat hij hier op aarde een volmaakte gemeente zou vinden. In zijn vroegere jaren was het zijn begeerte een gemeente te hebben zoals er geen andere was. Op een nacht droomde hij echter een vreemde droom. Hij was in een smidse en probeerde een stuk ijzer recht te maken, maar hoe meer hij probeerde het recht te maken, hoe krommer het werd. Hij werd wakker met het woord: 'Het kromme kan niet recht gemaakt worden.' Vanaf die tijd wist hij dat hij door moest gaan met preken, maar het aan de Heere moest overlaten om Zijn eigen werk te doen, dat hij de getuigenissen van mensen moest aannemen, maar het aan de Heere moest overlaten wat er in de toekomst zou gebeuren.

Gadsby in een preek over Deuteronomium 33:23

Zie op de gezegende Verlosser in Zijn lage staat, in alle dingen gelijk als wij geworden, doch zonder zonde. Want zodra Hij maar bekend was gemaakt als het geboren Kindeke van Bethlehem, begonnen Zijn moeiten en worstelingen al. En naarmate Hij opgroeide tot een jongere en de volwassen leeftijd, namen ze steeds toe. Ik wenste wel dat Gods dienaars, wanneer zij iemand onderdompelen in de Naam van de Vader, de Zoon en de Geest, dit meer voor ogen zouden houden, omdat geen ander zinnebeeld de verbazingwekkende worstelingen en overstelpingen van de Zoon van God zo treffend voorstelt als de Doop! Toen Jezus gedoopt werd, verschenen de eeuwige Drie plechtig om het te bekrachtigen. Ik ken geen enkele andere ordinantie die God heeft ingesteld, hetzij onder het Oude of in het Nieuwe Testament, die zo kennelijk met de Personen in God geëerd werd. Terwijl de Persoon van de Zoon in onze natuur plechtig werd ondergedompeld, sprak de Persoon van de Vader uit de hemel en zei: 'Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb' (Matth. 3:17). En de Persoon van de Geest daalde uit de hemel neder gelijk een duif en rustte op Hem. Zo verscheen de gezegende Drie-eenheid, in Haar Goddelijke Personen, om deze gezegende daad te bekronen, om te laten zien dat Gods majesteit en heerlijkheid aan ons werden vertoond in de zegen van deze ordinantie voor de hele toekomstige tijd.

Maar zodra de Heilige Geest op Hem was neergedaald en de Vader dit heerlijke getuigenis aangaande Hem gegeven had, wordt ons verteld dat Hij door de Geest in de woestijn gedreven werd om verzocht te worden van de duivel. 'Gedreven!' zegt u. Jazeker, dat werd Hij; maar het was Zijn mensheid Die beefde en worstelde; niettemin moest Hij gaan. Verwonder u er niet over, broeders. Hij zou nu gaan strijden tegen alle boosaardigheid, woede, wrevel en venijn die de duivel ooit tegen Zijn gemeente heeft uitgespuwd of nog zal uitspuwen. Alles werd op Hem geworpen en Hij droeg het alles; anders moesten u en ik onder het gewicht ervan zijn weggezonden om niet meer boven te komen!

Gadsby in een preek over Kolossenzen 3:17

Stel bijvoorbeeld dat een kind van God op het punt staat gedoopt te worden. Als hij niet in staat wordt gesteld om zich te laten dopen ‘in den Naam van den Heere Jezus’, zal het op zijn best maar een armzalige, wettische plicht zijn. Maar wanneer hij overtuigd is van de geestelijkheid van de Doop en hij in zijn ziel de kracht van de Doop voelt, en hij er door de gezegende Geest toe gebracht wordt te zien dat de Doop (zoals Petrus erover spreekt) een zinnebeeld is van de opstanding van de Zoon van God, en ook een symbool van zijn eigen dood en begravenis wat betreft de zonde, en van zijn opstanding tot nieuwigheid des levens, evenals een zoet type van de plechtige opstanding van zijn lichaam, dat gelijkvormig gemaakt zal worden aan het heerlijke lichaam van de Heere Jezus Christus – ik zeg: wanneer de arme ziel aldus deze ordinantie waarneemt, in de werkelijke beoefening van een levend geloof, ‘in den Naam van den Heere Jezus’, is het een plechtige daad. Maar als Zijn Naam gemist wordt, gaat er geen zalving of kracht mee vergezeld, en is het uiteindelijk niets anders dan een armzalig, wettisch gebeuren!

Gadsby in een preek over 1 Johannes 5:7

‘Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid’ (Joh. 14:16, 26). Hier, geliefden, hebben wij ‘Ik’, ‘Hij’ en een ‘Ander’; en deze gezegende ‘Ik’, ‘Hij’ en een ‘Ander’ is onze heerlijkste drie-ene God.

De plechtige ordinantie van de Doop is een blijvend bewijs van deze gezegende waarheid. Gods volk moet gedoopt worden in de Naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest (Matth. 28:19). De Doop is een plechtig zinnebeeld van hun aandeel in de eeuwige, onveranderlijke, verlossende, heiligende liefde van de aanbiddelijke Drie-eenheid, en van het feit dat zij erfgenamen zijn van alle zaligheid en zegen die vervat ligt in de heerlijke Naam van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, als de ene gezegende Verbondsgod van Sion.